

สภาพการปฏิบัติและปัญหาการจัดการเรียนการสอนกระบวนวิชา
ประโยคภาษาอังกฤษพื้นฐานและศัพท์จำเป็นในชีวิตประจำวัน (ENG 1001)

มหาวิทยาลัยรามคำแหง

THE CURRENT INSTRUCTIONAL PRACTICES AND PROBLEMS OF
BASIC ENGLISH SENTENCES AND ESSENTIAL VOCABULARY IN
DAILY LIFE (ENG 1001), RAMKHAMHAENG UNIVERSITY

ณภาพจิ นาควัชร¹

อัจฉรา ไถ่สัตวกุล²

ดร. แก้วกัลยา อภัยบัณฑิตกุล³

พัชรี ศรีสังข์⁴

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการปฏิบัติและปัญหาการจัดการเรียนการสอนกระบวนวิชาประโยคภาษาอังกฤษพื้นฐานและศัพท์จำเป็นในชีวิตประจำวัน (ENG 1001) มหาวิทยาลัยรามคำแหง ด้านเทคนิคการสอน ด้านผู้บรรยาย ด้านผู้เรียน ด้านสื่อประกอบการเรียนการสอน ด้านสภาพห้องเรียน และด้านการวัดและประเมินผล และเปรียบเทียบความเหมือนและความต่าง ตามเพศ คณะ และชั้นปีของนักศึกษา ผลการวิจัยพบว่า เมื่อเปรียบเทียบสภาพปฏิบัติและสภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนตามเพศ พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

¹รองศาสตราจารย์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง E-mail: napan9409@gmail.com

²รองศาสตราจารย์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง E-mail: achara.angel@gmail.com

³อาจารย์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง E-mail: kaekal@hotmail.com

⁴นักวิจัยอิสระ E-mail: yomdoy@hotmail.com

ทั้งในภาพรวมและรายด้าน ยกเว้น สภาพปฏิบัติด้านผู้บรรยาย ซึ่งมีความแตกต่างตามเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนการเปรียบเทียบสภาพการปฏิบัติและสภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนตามคณะ พบว่า ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นสภาพปฏิบัติด้านผู้บรรยาย ด้านสภาพห้องเรียนและสภาพปัญหาด้านนักศึกษาเท่านั้น ที่มีความแตกต่างตามคณะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในการเปรียบเทียบสภาพปฏิบัติและสภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนตามช่วงรหัสของนักศึกษา พบว่า ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทั้งในภาพรวมและรายด้าน ยกเว้น สภาพปฏิบัติด้านการวัดและการประเมินผล และสภาพปัญหาด้านผู้เรียน ซึ่งมีความแตกต่างตามชั้นปีของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

คำสำคัญ: ปัญหาการสอน; ประโยคภาษาอังกฤษพื้นฐาน; คำศัพท์จำเป็นภาษาอังกฤษ

Abstract

This research aimed to study the current instructional practices and, problems in terms of teaching techniques, lecturers, students, teaching materials, classroom conditions, and measurement and evaluation methods for teaching the Basic English Sentences and Essential Vocabulary in Daily Life course (ENG 1001) at, Ramkhamhaeng University and compare the views of the student towards these aspects according to the students' sex, faculty, and the year of study. It was found that in terms of sex there was no statistical difference in both overall and pairwise comparisons of instructional practices and problems between male and female. However, for lecturers, males preferred the lecturers more than female at the significance level of .05. In terms of students' faculty, overall, there was also no statistical difference among students from different faculties. However, when examining separately, it was found that students from different faculties had different views towards lecturers and classroom conditions at the significance level of .05. For students' year of study, the results also showed no statistical

difference in overall comparison., When examining each dimension separately, it was found that students in different years of study had different views towards the measurement and evaluation methods with the significance level of at .05.

Keywords: instructional problems; basic English sentence; essential English vocabulary

บทนำ

ภาควิชาภาษาอังกฤษและภาษาศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง มีหน้าที่รับผิดชอบการสอนวิชาภาษาอังกฤษ พื้นฐานให้แก่นักศึกษาทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคในสาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติ ทั้ง 25 จังหวัดทั่วประเทศ โดยหนึ่งในกระบวนการ วิชาเหล่านั้น คือ กระบวนการวิชาประโยคภาษาอังกฤษพื้นฐานและศัพท์จำเป็นในชีวิตประจำวัน (ENG 1001) ซึ่งเป็นวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ในหมวดวิชาบังคับพื้นฐานภาษาต่างประเทศ จำนวน 6 หน่วยกิต ดังนั้น จึงมีขอลนักศึกษา ลงทะเบียนเป็นจำนวนมากในแต่ละภาค การศึกษา โดยในภาค 2 ปีการศึกษา 2556 มี ขอลนักศึกษาลงทะเบียนเรียนทั้งสิ้น 23,925 คน ตามหลักการจัดการเรียนการสอนด้านภาษานั้น จะต้องมีการสอนทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน แต่เนื่องจากมีนักศึกษา

เป็นจำนวนมาก อีกทั้งนักศึกษาที่เข้ามาเรียน ก็มีพื้นฐานที่หลากหลาย ทั้งที่จบการศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ สายอาชีพ และการศึกษาจากระบบ จึงทำให้ ไม่สามารถจัดการเรียนการสอนได้ครบทั้ง 4 ทักษะในกระบวนการวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ดังนั้น จึงมีการกำหนดให้กระบวนการวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 2 กระบวนการวิชาแรกคือ กระบวนการวิชาประโยคภาษาอังกฤษพื้นฐานและศัพท์ จำเป็นในชีวิตประจำวัน (ENG 1001) และ กระบวนการวิชาประโยคภาษาอังกฤษและศัพท์ ทั่วไป (ENG 1002) เป็นการปูพื้นฐานความรู้ทาง ไวยากรณ์และโครงสร้างภาษาอังกฤษให้กับ นักศึกษา

จากธรรมชาติที่หลากหลายข้างต้น จึงทำให้มีนักศึกษาเป็นจำนวนไม่น้อยที่ ไม่สามารถสอบผ่านกระบวนการวิชาประโยค ภาษาอังกฤษพื้นฐานและศัพท์จำเป็นใน

ชีวิตประจำวัน (ENG 1001) ซึ่งเป็นกระบวนการวิชาแรกได้ หรือบางคนก็ใช้เวลาเรียนอยู่หลายภาคการศึกษา จึงจะสอบผ่าน ที่ผ่านมามีปรากฏว่า การเรียนการสอนไม่มีสัมฤทธิ์ผลเพิ่มขึ้น

ภาควิชาภาษาอังกฤษและภาษาศาสตร์ จึงเห็นความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน เพื่อให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น จึงจำเป็นต้องทำการศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนกระบวนการวิชาประโยคภาษาอังกฤษพื้นฐานและศัพท์จำเป็นในชีวิตประจำวัน (ENG 1001) มหาวิทยาลัยรามคำแหง เพื่อนำผลการวิจัยมาใช้ประโยชน์ในการแก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้น ตลอดจนเป็นการสำรวจเพื่อสร้างสมมติฐานเชิงปริมาณในการวิจัยเชิงปริมาณครั้งต่อไป

การวิจัยนี้จึงมุ่งทำการศึกษาเกี่ยวกับสภาพการปฏิบัติและปัญหาการจัดการเรียนการสอนกระบวนการวิชาประโยคภาษาอังกฤษพื้นฐานและศัพท์จำเป็นในชีวิตประจำวัน (ENG 1001) มหาวิทยาลัยรามคำแหง ในประเด็นปัญหาเรื่องสภาพการปฏิบัติและปัญหา

การจัดการเรียนการสอนที่ต้องทำการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับ ทิศนา ขัมมณี (2547, หน้า 222) ได้กล่าวว่า รูปแบบการจัดการเรียนการสอน หมายถึง สภาพหรือลักษณะของการจัดการเรียนการสอนที่จัดขึ้นอย่างเป็นระบบ โดยอาศัยเทคนิคการสอนต่าง ๆ เข้าไปช่วยทำให้สภาพการเรียนการสอนเป็นไปตามหลักการที่ยึดถือ

จากแนวคิดของ จอยส์และวิลส์ (Joyce & Weil, 1996, pp. 209-231 อ้างถึงใน ทิศนา ขัมมณี, 2545, หน้า 229) ได้พัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเน้นความจำ (Memory Model) โดยอาศัยหลัก 6 ประการ คือ 1) การตระหนักรู้ (awareness) 2) การเชื่อมโยง (association) 3) ระบบการเชื่อมโยง (link system) 4) การเชื่อมโยงที่น่าขบขัน (ridiculous association) 5) ระบบการใช้คำทดแทน 6) การใช้คำสำคัญ (key word)

ในการจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยรามคำแหง ประกอบด้วย วิธีการสอนโดยการบรรยาย (lecture method) ซึ่ง บุญชม ศรีสะอาด (2541, หน้า 50-51) เชื่อว่าเป็นวิธีสอนที่ผู้สอนให้ความรู้ตามเนื้อหาสาระ โดยมีความมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนได้รับ

ความรู้หลาย ๆ แนวคิด ก่อนที่จะได้สรุปเป็นข้อคิดและนำมาแก้ปัญหา ซึ่งวิธีนี้มีข้อดีคือประหยัดเวลา สอนได้เร็ว และใช้กับผู้เรียนจำนวนมากได้

นอกจากนั้น ผู้สอนยังใช้วิธีการสอนแบบอื่น ๆ ตามลักษณะของเนื้อหาวิชา เช่น กระตุ้นให้นักศึกษาเรียนรู้ผ่านการแก้ปัญหา (problem-based learning) โดยการทำแบบฝึกหัด และยังกระตุ้นให้นักศึกษาศึกษาด้วยตนเอง (self-study method)

วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยนี้ใช้วิธีวิจัยเชิงปริมาณ โดยประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีทุกชั้นปี และทุกคณะ ในมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่ลงทะเบียนเรียนกระบวนวิชาประโยคภาษาอังกฤษและศัพท์ทั่วไป (ENG 1002) ในภาค 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 23,925 คน ทั้งนี้เพราะนักศึกษากลุ่มนี้ได้เข้าเรียนและผ่านกระบวนการเรียนและการสอบวัดผลกระบวนวิชา ENG 1001 มาแล้วในภาค 1 ปีการศึกษา 2556 และใช้สูตรของทาโร ยามานะ (Taro Yamane) ในการคำนวณกลุ่มตัวอย่างได้จำนวน 400 คน และการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (stratified random sampling) ตามระดับชั้นปี

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูล

เครื่องมือที่นำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ แบบสอบถามสภาพการปฏิบัติและปัญหาการจัดการเรียนการสอน ในการสร้างเครื่องมือได้ยึดแนวทางในการจัดการเรียนการสอนของภาควิชาภาษาอังกฤษและภาษาศาสตร์เป็นหลัก โดยยึดตามทฤษฎีการเรียนการสอนของกานเย ในเรื่อง rule learning และใช้โปรแกรมการคำนวณค่าสถิติด้วยคอมพิวเตอร์ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามโดยใช้ค่าความถี่ (frequency) และร้อยละ (percentage)

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปฏิบัติและปัญหาการจัดการเรียนการสอนกระบวนวิชาประโยคภาษาอังกฤษพื้นฐานและศัพท์จำเป็นในชีวิตประจำวัน (ENG 1001) มหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยใช้ค่าเฉลี่ย (mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) และในส่วนของการเปรียบเทียบสภาพการปฏิบัติ

และสภาพปัญหาตามเพศ คณะ และช่วงรหัส ใช้สถิติวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยสองกลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน โดยใช้สถิติ t-test และการทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว (one-way ANOVA) กับใช้สถิติ F-test และการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe)

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนจากคำถามปลายเปิด โดยใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) และนำเสนอในรูปของความเรียง ความถี่ และร้อยละ

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า สภาพปฏิบัติการจัดการเรียนการสอนกระบวนการวิชาประโยคภาษาอังกฤษพื้นฐานและศัพท์จำเป็นในชีวิตประจำวัน (ENG 1001) มหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 ในด้านวิธีการสอน ผู้บรรยายเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ซักถามและแสดงความคิดเห็น ในการสอนมีการจัดลำดับเนื้อหา การสอนจากง่ายไปหายาก มีการแจ้งจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม และเกณฑ์การวัดและประเมินผล

การสอนชัดเจนก่อนการสอน รวมทั้งระบุวิธีสอน เวลา ตำรา และเทคโนโลยีไว้อย่างชัดเจน และสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ผู้บรรยายแต่งกายสุภาพเรียบร้อย เป็นแบบอย่างแก่นักศึกษา มีการปฏิบัติต่อนักศึกษาอย่างเสมอภาค ในด้านนักศึกษาส่วนใหญ่เข้าเรียนตรงต่อเวลา มีความตั้งใจเรียน แต่นักศึกษาบางส่วนขาดพื้นฐานความรู้ในเนื้อหาที่จะเรียน ในด้านสื่อประกอบการเรียนการสอนนั้น เนื้อหาดำราสอดคล้องกับรายละเอียดกระบวนการวิชาและมีแบบฝึกหัดให้นักศึกษาฝึกทำพร้อมเฉลย ส่วนสภาพห้องเรียนมีความพร้อม มีอากาศถ่ายเท มีแสงสว่างเพียงพอ และขนาดห้องเรียนเหมาะสม ส่วนด้านการวัดและประเมินผล ผู้บรรยายได้แจ้งให้นักศึกษาทราบเกี่ยวกับแนวข้อสอบล่วงหน้า และการออกข้อสอบก็ออกตามเนื้อหาวิชาที่เรียน

สำหรับสภาพปัญหา ด้านวิธีการสอน และเทคนิคการสอนอยู่ในระดับน้อย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.89 มีการใช้คำถามหรือกิจกรรมการสอนที่กระตุ้นให้นักศึกษาคิดวิเคราะห์หรือวิจารณ์ รวมทั้งมีการใช้เทคนิคต่าง ๆ ในการสอน เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจง่ายขึ้น ในด้านผู้บรรยาย

นักศึกษาที่มีปัญหาสามารถเข้าพบอาจารย์ได้โดยง่าย มีการสอบถามความเข้าใจนักศึกษาทุกครั้งเมื่อดำเนินการสอน ในด้านนักศึกษา นักศึกษาส่วนใหญ่มีพื้นฐานความรู้ในเนื้อหาวิชาที่จะเรียน มีการเตรียมตัวก่อนเข้าเรียนล่วงหน้า และมีการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมประกอบการเรียนวิชานี้ด้วยตนเอง ในด้านสื่อประกอบการเรียนการสอน มีการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับเนื้อหาและสามารถใช้สื่ออื่น ๆ ประกอบการเรียนได้ ในด้านสภาพห้องเรียนมีความพร้อมมีอุปกรณ์ในห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนการสอน ทั้งคอมพิวเตอร์ และ Visualizer ในด้านการวัดและประเมินผล ข้อสอบมีความยากง่ายและตรงตามเนื้อหาในการเรียนการสอน

เมื่อเปรียบเทียบสภาพการปฏิบัติและสภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอน กระบวนวิชาประโยคภาษาอังกฤษพื้นฐาน และศัพท์จำเป็นในชีวิตประจำวัน (ENG 1001) ตามเพศ พบว่าส่วนใหญ่ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทั้งในภาพรวมและรายด้าน ยกเว้น สภาพปฏิบัติด้านผู้บรรยาย นักศึกษาเพศชาย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.33 มีความคิดเห็นมากกว่าเพศหญิง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21 ซึ่งแสดงว่ามีความแตกต่างตามเพศอย่าง

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนการเปรียบเทียบสภาพการปฏิบัติและสภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนตามคณะ พบว่า ส่วนใหญ่ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นสภาพการปฏิบัติด้านผู้บรรยาย คณะรัฐศาสตร์ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36 แตกต่างจากคณะศึกษาศาสตร์และคณะพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 สภาพปฏิบัติด้านสภาพห้องเรียน คณะรัฐศาสตร์ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 แตกต่างจากคณะบริหารธุรกิจและคณะเศรษฐศาสตร์ ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.71 และสำหรับสภาพปัญหา มีเฉพาะด้านนักศึกษาเท่านั้น คณะนิติศาสตร์ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.53 แตกต่างจากคณะวิทยาศาสตร์ ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 1.83 ซึ่งมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อมองภาพรวม พบว่า นักศึกษาคณะรัฐศาสตร์มีสภาพการปฏิบัติสูงสุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 ซึ่งแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์และนักศึกษาคณะพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่มีสภาพการปฏิบัติต่ำสุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84

ในการเปรียบเทียบสภาพการปฏิบัติและสภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนตาม

ช่วงรหัสของนักศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทั้งในภาพรวมและรายด้าน ยกเว้น สภาพปฏิบัติด้านการวัดและประเมินผล ช่วงรหัส 53-54 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 แตกต่างจากช่วงรหัส 55-56 และ Pre-Degree ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.88 และสภาพปัญหาด้านนักศึกษา ที่ช่วงรหัส 49-52 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.52 แตกต่างจากช่วงรหัส 55-56 และ Pre-Degree ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.25 ซึ่งมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นอกจากนี้ ผู้ตอบแบบสอบถามยังได้ให้ข้อเสนอแนะในด้านต่าง ๆ ดังนี้ ด้านเทคนิคการสอน ผู้สอนควรเน้นประเด็นสำคัญเพื่อใช้ในการทำข้อสอบ ด้านผู้บรรยาย ควรสร้างบรรยากาศที่ทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม กล่าวพูดคำถาม ด้านนักศึกษา ควรมีการเตรียมตัวก่อนการเข้าเรียน ด้านสื่อประกอบการเรียนการสอน ตำราไม่ควรมีเนื้อหามากเกินไป ด้านสภาพห้องเรียน ควรมีอุปกรณ์ที่ใช้งานได้อย่างเหมาะสม และมีแสงสว่างที่เพียงพอ ด้านการวัดและประเมินผล ควรแก้ปัญหาด้านการทุจริตในการสอบให้ได้ จึงจะสามารถวัดความรู้ความสามารถที่แท้จริงของนักศึกษา

ได้ถูกต้อง

สรุปและอภิปรายผล

ผลการวิจัยพบว่า สภาพการปฏิบัติการจัดการเรียนการสอนกระบวนการวิชาประโยคภาษาอังกฤษพื้นฐาน และศัพท์จำเป็นในชีวิตประจำวัน (ENG 1001) มหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้สอนได้นำเทคนิคการสอนรูปแบบต่าง ๆ มาใช้ในการสอน โดยในด้านวิธีการสอน มีการจัดลำดับเนื้อหาการสอนจากง่ายไปหายาก มีการแจ้งจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เกณฑ์การวัดและประเมินผล และแจ้งให้นักศึกษาทราบถึงแนวข้อสอบ รวมทั้งระบุวิธีสอน ตำรา และเทคโนโลยีไว้อย่างชัดเจน และยังเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ซักถามและแสดงความคิดเห็น อีกทั้งผู้สอนยังแต่งกายสุภาพเรียบร้อยเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักศึกษา เข้าสอนตรงเวลา และปฏิบัติต่อนักศึกษาอย่างเสมอภาคในด้านนักศึกษา ส่วนใหญ่เข้าเรียนตรงเวลา และมีความตั้งใจเรียน แต่นักศึกษาบางส่วนขาดพื้นฐานความรู้ในเนื้อหาที่จะเรียน นักศึกษาบางคนเข้าเรียนไม่สม่ำเสมอ ทำให้ไม่สามารถติดตามเนื้อหาที่เรียนได้อย่างต่อเนื่อง

นักศึกษาบางคนไม่กล้าซักถามข้อสงสัยระหว่างเรียน เพราะมีนักศึกษาจำนวนมาก นักศึกษาบางคนเลือกเข้าห้องเรียนที่มีการถ่ายทอดสัญญาณจากห้องบรรยายจริง (real time) แต่นักศึกษาบางคนเข้าเรียนในเวลาที่เป็นการเปิดวิดีโอ ซึ่งพฤติกรรมของนักศึกษาสอดคล้องกับ ทิศนา ขัมมณี (2547, หน้า 44) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้ควรเริ่มจากแนวความคิดการพิจารณาธรรมชาติของมนุษย์ และพฤติกรรมที่เกิดจากแรงกระตุ้นภายนอก ดังนั้น ผู้บรรยายจึงต้องสร้างความใกล้ชิดระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนให้มากขึ้น

ส่วนสภาพปัญหา ในด้านวิธีการสอน และเทคนิคการสอน อยู่ในระดับน้อย แสดงให้เห็นว่า นักศึกษามีปัญหาในการเรียนการสอนน้อย เพราะผู้สอนมีการใช้เทคนิคการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจง่าย มีกิจกรรมที่กระตุ้นให้นักศึกษาคิดวิเคราะห์หรือวิจารณ์ และกล้าแสดงออกมากขึ้น ในด้านนักศึกษา นักศึกษาสามารถเข้าพบผู้บรรยายได้ง่าย สภาพห้องเรียนมีความความพร้อม มีอุปกรณ์ที่เอื้อต่อการเรียนการสอน แต่สื่อการสอนด้าน E-Learning ไม่ช่วยในการเรียนเท่าที่ควร และสื่อ online แม้จะมีอยู่ แต่ก็ยังขาดการประชาสัมพันธ์ที่ดีพอ

ทำให้นักศึกษาไม่ได้ใช้สื่อเหล่านั้นให้เป็นประโยชน์เท่าที่ควร หรืออาจจะเกี่ยวกับอาจารย์ผู้สอนกับการใช้สื่อการสอนซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ โฉมิต อินทวงศ์ และคณะ (2553) เรื่องสภาพและปัญหาการใช้สื่อและเทคโนโลยีเพื่อการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า อาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหงที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานตั้งแต่ 21 ปีขึ้นไป มีความเข้าใจการใช้สื่อและเทคโนโลยีสมัยใหม่น้อย

เมื่อเปรียบเทียบสภาพปฏิบัติและสภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนกระบวนวิชาประโยคภาษาอังกฤษพื้นฐานและศัพท์จำเป็นในชีวิตประจำวัน (ENG 1001) ตามเพศ พบว่าส่วนใหญ่ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทั้งในภาพรวมและรายด้าน ยกเว้นสภาพปฏิบัติด้านผู้บรรยาย ซึ่งมีความแตกต่างตามเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนการเปรียบเทียบสภาพปฏิบัติและสภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนตามคณะ พบว่า ส่วนใหญ่ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นสภาพปฏิบัติด้านผู้บรรยาย ด้านสภาพห้องเรียนและสภาพปัญหาด้านนักศึกษาเท่านั้น ที่มีความแตกต่างตามคณะ

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อมองภาพรวม ก็พบว่า นักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ มีสภาพการปฏิบัติสูงสุด ซึ่งแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ และนักศึกษาคณะพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่มีสภาพการปฏิบัติต่ำสุด

ในการเปรียบเทียบสภาพปฏิบัติและสภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนตามช่วงรหัสของนักศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทั้งในภาพรวมและรายด้าน ยกเว้น สภาพปฏิบัติด้านการวัดและประเมินผล และสภาพปัญหาด้านนักศึกษา ซึ่งมีความแตกต่างตามช่วงรหัส นักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สำหรับด้านความรู้พื้นฐานในเนื้อหา มีความแตกต่างในระดับน้อย เพราะนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง สมัครเข้าเรียนโดยไม่มีการสอบคัดเลือก ผู้เรียนจึงมีความหลากหลายในระดับพื้นฐานความรู้ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ และไม่สามารถเชื่อมโยงความรู้เดิมเข้ากับสิ่งที่เรียนใหม่ และยังไม่เข้าใจความแตกต่างระหว่างภาษาของตนเองกับภาษาอังกฤษ แม้ว่าจะได้รู้กฎ (rule learning) แล้วก็ตาม จึงไม่เกิดความคิด

รวบยอด (concept learning) ซึ่งสอดคล้องกับ จอยส์และวิลส์ (Joyce & Weil, 1996, pp. 209-231 อ้างถึงใน ทิสนา แคมณี, 2545, หน้า 229) ที่พูดถึงการตระหนักรู้ว่า การที่บุคคลจะจำสิ่งใดได้ดีนั้น จะต้องเริ่มจากการรับรู้หรือสังเกตอย่างตั้งใจ สื่อการสอนเช่น ตำรา จึงมีความสำคัญยิ่งตามแนวคิดนี้ ถ้านักศึกษาสามารถเชื่อมโยงการสอนและตำรา กับสิ่งที่รู้แล้วและจำได้แล้ว ความคิดหนึ่งจะไปกระตุ้นให้จำอีกความคิดหนึ่ง ก็จะทำให้เกิดการเรียนรู้

ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย

จากผลการวิจัย สามารถสรุปเป็นข้อเสนอแนะได้ดังนี้ ในด้านผู้บรรยาย ควรปรับระดับปฏิบัติให้มีการใช้กิจกรรมประกอบคำถามที่กระตุ้นให้นักศึกษาใช้ความคิดวิเคราะห์มากขึ้น ควรจัดการฝึกอบรมผู้สอนให้รู้จักใช้เทคนิคการเรียนรู้ผ่านการแก้ปัญหา ผู้สอนควรแจ้งตารางการให้คำปรึกษาที่ชัดเจน เพื่อให้ให้นักศึกษาสามารถขอคำปรึกษาได้ และควรมีการบริการให้คำปรึกษาในช่องทางอื่น เช่น การใช้ social media ต่าง ๆ ส่วนทางด้านนักศึกษาควรมีการอบรมให้นักศึกษาสามารถใช้

เทคโนโลยีการเรียนการสอนสมัยใหม่ เพื่อสามารถใช้ให้ได้ประโยชน์อย่างเต็มที่ และควรแจ้งให้นักศึกษาทราบเกี่ยวกับสื่อการสอนต่างๆ เช่น e-Books, E-Learning, Course On Demand, Cyber Classroom ที่มหาวิทยาลัยรามคำแหง ให้บริการ

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1. ผู้สอนควรใช้กิจกรรมที่กระตุ้นให้ผู้เรียนใช้ความคิดวิเคราะห์มากขึ้น และใช้เทคนิคการเรียนรู้ผ่านการแก้ปัญหา (problem based learning) เพื่อลดการบรรยายเพียงอย่างเดียว
2. ผู้สอนควรเปิดโอกาสให้นักศึกษาสอบถาม ทั้งในและนอกชั้นเรียน และมีการใช้

สื่อสังคมออนไลน์ เพื่อช่วยประหยัดเวลาและค่าใช้จ่ายของนักศึกษา

3. ผู้สอนควรกระตุ้นให้นักศึกษาเห็นความสำคัญของการเตรียมตัวก่อนการเข้าชั้นเรียน และมีการอบรมปรับพื้นฐานให้กับนักศึกษาที่มีพื้นฐานไม่ดีพอ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป

1. ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้สื่อตำราและเทคโนโลยีในการสอนกระบวนวิชาภาษาอังกฤษของอาจารย์
2. ศึกษารูปแบบและเนื้อหา ตำราภาษาอังกฤษพื้นฐานที่เหมาะสมกับนักศึกษาในมหาวิทยาลัยแบบตลาดวิชา

บรรณานุกรม

- โมยิต อินทวงศ์ และคณะ. (2553). *สภาพและปัญหาการใช้สื่อและเทคโนโลยีเพื่อการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยรามคำแหง*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ทิตนา แยมมณี. (2545). *14 วิธีสอนสำหรับครูมืออาชีพ* (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิตนา แยมมณี. (2547). *ศาสตร์การสอนองค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2541). *การพัฒนาการสอน* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ชมรมเด็ก.